

HREINN FRIDFINNSSON

Between what and what not

9 januari – 7 februari 2015

Between what and what not vormt, tot vandaag, de belangrijkste tentoonstelling in België van **Hreinn FRIDFINNSSON** (°1943). Oude en nieuwe werken combinerend, brengt één van de meest fascinerende kunstenaars van zijn generatie werk waarvan de essentiële “materies” licht, tijd en ruimte zijn. Het tonen van deze materies gebeurt via de ambiguïteit van het zicht, het verraad van de perceptie, zelfs van de taal, zoals met dit A4 blad bij het begin van de tentoonstelling dat de dubbelzinnige inscriptie *Priceless* draagt. In de rechterzaal wordt de bezoeker geconfronteerd met een groot kader dat leeg lijkt maar in dewelke de zin *What didn't happen?* is geschreven, die beetje bij beetje vervaagt. Dit werk vindt haar oorsprong in een nooit gerealiseerd voorstel voor de Biënnale van Parijs van 1974 en onderlijnt het sluimerende van de tijd. Wat is er allemaal niet gebeurt gedurende 40 jaar, wat gebeurde er 40 jaar geleden? Wonderbaarlijke bevraging die weerklank vindt in het fotografisch werk *Nocturn II* dat, van buitenuit, de binnenkant van een huis laat zien. Men ontwaart er een subtiele link met de vijf *Atelier sketches* die door de kunstenaar verzamelde spinnenwebben zijn. Stof is een door velen gedenigreeerde materie maar schitterend voor bepaalde kunstenaars zoals getoond in *To Light, shadow, dust*. Het goud weerkaatst er evenveel het licht als het donkere deze absorbeert in *Source*, banale kartonnen kist diepzwart aan de binnenkant. Een echo op dit zwart is de fluwelen schijf die zeer hoog op de muur geplaatst is, die perspectieven opent op een nieuwe ruimte, onmeetbaar. Het contrast tussen het volle en het lege is opnieuw te vinden in *Still life* en in *Monument*, urinaal in de hoogte opgehangen, evidente referentie aan de *Fontaine* van Duchamp. De meest volledige illusie komt er eindelijk in *Illustration*, werk bestaand uit drie elementen die een mythisch huis illustreren dat Fridfinnsson in 1973 bouwde in het midden van zijn geboorteland IJsland. De magische opstelling creëert een hologram van het geraamte van dit huis. Fridfinnsson herinnert er ons aan dat het intieme uitgestrekt is, zonder begrenzingen en dat bestaan, de wereld (be)leven is en door de wereld geleefd worden. Deze plaats is de open ontvangsbeker van alle mogelijkheden. Dit huis is de ideale burcht, het laatste nutteloze schild, de laatste plaats van droom en verbeelding. De linkerzaal is sober opgesteld met een opeenvolging van kristallen champagneglazen en parels die de eerste priemgetallen tonen (2,3,5). Deze getallen zijn de fundamentele elementen waarmee alle getallen opgebouwd zijn. Daar waar de wiskunde de filosofie raakt, maar ook de esthetiek. *A Palace* is een andere grote installatie van de kunstenaar; bestaande uit een ijzeren traliewerk, herhaalt dit werk de kleinste hexagonale vorm van de maaswijdte om een driehoekige vorm te vormen, grenzend aan een indrukwekkende architecturale constructie. De vermenigvuldiging van de structuur vindt weerklank in de kristallen hand van de kunstenaar, weerkaatst door een spiegel in een offerande gebaar dat speelt op het lege en het volle. Tonen door gevolg kan een meer humorvolle weg nemen met deze vrouwenschoen waarvan de zool wordt weerspiegeld. *Two appointments: once a day, one a night* suggereert dat elk einde zijn uur heeft. Bestaand uit twee kleine wekkers waarvan het uur gestopt werd op hetzelfde ogenblik, toont dit werk ons het moment waarop de Tijd een ontmoeting heeft met deze voorwerpen. Fridfinnsson drukt zich vaak uit in een gesuggereerde taal eerder dan een uitgeroepen taal, in een steelse esthetiek, een esthetiek van het voorval. Een tentoonstelling zonder begin noch einde zoals een Moebius ring.